

въль народътъ, комуто литературата изучаваме, и ни помага да усвоимъ неговото възрѣніе на живота на природата и на челоувѣчеството; 2) *естетическото чувство*, чрезъ което са възприема изящното; безъ него изучаваньето на литературата бива безплодно, непитателно за духа.

* **Свършекъ.** — И тъй, думтъ са обясняватъ въ словаритъ, формитъ въ грамматикитъ, а развиваньето на езика — въ неговата исторія; слѣдов. за изучаваньето на езика необходими сѣ и тритъ тѣзи помощны орждія: *словарь, грамматика* и *исторія*. Но то не ѣ достаточно ѣще и пълно бѣзъ *теоріята на словесносстьта*, която слѣдователно съставятъ:

1⁰ Теоріята на слога, или *Стилистика*, предъ което вървѣтъ Грамматиката и Логиката;

2⁰ Теоріята на прозата, или *Риторика*, която върви почти ведно съ Стилистиката;

3⁰ Теоріята на поезіята, или *Поетика*, предъ която върви Теоріята на изящното; а слѣдъ сичкитъ тѣзи —

4⁰ *Исторіята на литературата*, която по объема си дѣли са на *всеобща* и *частна*; първата е сборникъ отъ литературитъ на извѣстнитъ образованни народы, а втората са относя за литературата само на единъ народъ, по името на когото са и нарича. Тѣй има Литература *френска, нѣмска, англійска, славенска* или *чехска, полска, русска, сръбска*, и др.; тѣй може да има и *българска*. —

(Тукъ щѣше да слѣдува приложеніето: «Краткъ исторический обзоръ на българската Литература», но го оставихмы за во втория курсъ или може и особно да го печатамы; защото книгата станѣ по-голяма отъ колкото нѣй смѣтахмы — и трѣбаше да свършитъ тукъ съ тѣзи само *забѣлжванія* върху допълнителната ѣ часть.)